

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Mirni Panjan, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja DINARID d.o.o. Zagreb, prije Janka Holjca 24, sada Ulica Cvijete Zuzorić 15, OIB: 80633749087, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu u Zagrebu, Mateša & Kapitan, protiv tuženika NACIONALNA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U ZAGREBU, Zagreb, Ulica Hrvatske bratske zajednice 4, OIB: 84838770814, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu u Zagrebu, Crnkić Gotovac & Erceg, radi utvrđenja nezakonitosti raskida i isplate, nakon glavne rasprave zaključene u prisutnosti stranaka, dana 25. studenog 2024.g., danom objave 09. siječnja 2025.g.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja DINARID d.o.o. Zagreb, Ulica Cvijete Zuzorić 15, OIB: 80633749087 kojim traži utvrđenje nezakonitim raskid Okvirnog sporazuma za nabavu tonera broj: 22/2013 od 21.10.2013. godine i isplatu iznosa od 10.923,49 EUR / 82.303,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja presude pa do isplate.

II. Odbija se zahtjev tužitelja DINARID d.o.o. Zagreb, Ulica Cvijete Zuzorić 15, OIB: 80633749087 za naknadu parničnog troška u iznosu od 9.033,49 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

III. Nalaže se tužitelju DINARID d.o.o. Zagreb, Ulica Cvijete Zuzorić 15, OIB: 80633749087 naknaditi parnični trošak tuženiku NACIONALNA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U ZAGREBU, Zagreb, Ulica Hrvatske bratske zajednice 4, OIB: 84838770814 - u iznosu od 5.385,11 EUR u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da su stranke sklopile Okvirni sporazum za nabavu tonera br. 22/2013 – dana 21.10.2013.g. temeljem postupka javne nabave, evidencijski broj nabave 22/2013, radi pružanja usluga isporuke tonera tuženiku od strane tužitelja, te da je dana 15.05.2014.g. tuženik tužitelju poslao dopis kojim je tuženika obavijestio o povredi odredaba Okvirnog sporazuma, te je naveo razloge, a po primitku ovog dopisa, tužitelj je kontaktirao tuženika obrazlažući mu razloge neispunjenja dijela narudžbe, no unatoč tome, tuženik je dana 03.06.2014.g. tužitelju dostavio dopis naslova "Raskid okvirnog sporazuma za nabavu tonera 22/2013" na koji se tužitelj očitovao svojim dopisom od 13.06.2014.g., navodeći objektivne razloge neispunjenja dijela narudžbe, te je naveo da tužitelj nije mogao tuženiku dostaviti tonere: POSITIVE MINOLTA 8910-201 P-P - 1 KOM, te NEGATIVE MINOLTA 8910-204 N-P - 1 KOM – iz razloga što isti u vrijeme narudžbe nisu bili dobavljeni na tržištu, što je potvrdio zastupnik društva Konica Minolta u Hrvatskoj, Konica Minolta Hrvatska - poslovna

rješenja, d.o.o., dopisom od 21.05.2014.g. u kojem se navodi da Konica Minolta ne proizvodi taj potrošni materijal niti ga ima u svom prodajnom asortimanu.

2. Tužitelj navodi da je u trenutku sastavljanja obavijesti o raskidu, tuženik tužitelju na ime isporučene robe dugovao iznos od 76.196,25 kn i da su neki računi bili izdani još u siječnju 2014.g., te da je tužitelj dva puta opomenuo tuženika na platež, da bi tuženik dana 30.04.2015.g. platio iznos glavnice od 76.196,25 kn, dok je dana 26.05.2015.g. tuženik platio zatezne kamate i posebne naknade zbog kašnjenja u plaćanju računa pa tužitelj smatra da tuženik nije imao ovlasti raskinuti ugovor jer ugovorna strana koja namjerava jednostrano raskinuti ugovor zbog neispunjenja druge strane, dužna je izvršiti svoju obvezu ili iskazati spremnost da ju ispuni, a na dan raskida, tuženik je dugovao tužitelju iznos od 76.196,25 kn i nije bio ovlašten na raskid ugovora pa tužitelj navodi da mu je nastala šteta u vidu izmakle koristi koja predstavlja razliku između isporučenih tonera u vrijednosti od 84.436,25 kn i maksimalnog iznosa isporuke iz Okvirnog sporazuma u iznosu od 253.066,25 kn, a što predstavlja – iznos od 168.630,00 kn pa potražuje ovaj iznos kao naknadu štete sa zateznim kamatama, a isto tako, traži i da se utvrdi nezakonitim raskid Okvirnog sporazuma.

3. U odgovoru na tužbu, tuženik navodi da je Okvirni sporazum zaključen u postupku javne nabave, temeljem čl. 38. i 39. Zakona o javnoj nabavi, na razdoblje do 2 godine i da je čl. 1. st. 2. Sporazuma određeno da on ne predstavlja obvezu naručitelja na kupnju robe od ponuditelja, te da obveza nastaje tek kada se zaključi pojedinačni ugovor o javnoj nabavi na temelju ovog Okvirnog sporazuma, a čl. 3. st. 1. Sporazuma je određeno da ugovorne strane suglasno utvrđuju da će pojedinačni ugovori o javnoj nabavi robe temeljem ovog Okvirnog sporazuma biti sklapani u formi narudžbenice sa svim bitnim sastojcima, sukladno čl. 39. st. 8. Zakona o javnoj nabavi, zatim da je čl. 7. st. 1. Sporazuma određeno da za slučaj da odabrani ponuditelj robu ne isporuči prema utvrđenoj ponudi i specifikaciji i/ili izvrši nepotpuno, naručitelj ima pravo zahtijevati od odabranog ponuditelja da nedostatak ukloni ili zahtijevati sniženje cijene ili izjaviti da raskida ugovor, te da troškovi koji bi nastali na strani naručitelja temeljem takvog postupanja ponuditelja u cijelosti padaju na teret ponuditelja, navodi da je čl. 11. st. 2. Sporazuma određeno da svaka strana može zbog povrede ugovornih obveza druge ugovorne strane, raskinuti ovaj Sporazum pisanom obaviješću s trenutnim učinkom ako druga ugovorna strana u roku od 7 dana od dana dostavljanja pisane obavijesti u kojoj se ta povreda navodi, nastavi s povredom svojih obveza iz ovog Okvirnog sporazuma i/ili pojedinačnog ugovora o javnoj nabavi robe koja roba je predmet ovog Okvirnog sporazuma i/ili ne ukloni posljedice nastale povrede, zatim, navodi da je čl. 13. Sporazuma određeno da sastavni dio Sporazuma čini: Ponudbeni list ponuditelja, Specifikacija – troškovnik naručitelja i sva dokumentacija nastala u tijeku trajanja Okvirnog sporazuma, potpisana od ovlaštenih predstavnika ugovornih strana.

4. Tuženik navodi da je tužitelj ispunio Ponudbeni list, potpisao ga, stavio pečat na njega i ispunio troškovnik, te dao izjavu o prihvaćanju uvjeta nadmetanja i da na strani 29/42 Ponude jasno stoji da toneri i tinte trebaju biti – originalni i proizvedeni od istog proizvođača koji je proizveo uređaj i da u slučaju nuđenja jednako vrijednih artikala drugih proizvođača, ponuditelj je dužan u ponudi priložiti pisanu suglasnost u izvorniku – proizvođača uređaja za svaki od ponuđenih alternativnih artikala o dopustivosti korištenja ponuđenih artikala u njegovim uređajima pa tuženik navodi da je slijedom toga, tužitelj mogao ponuditi i toner drugog proizvođača od onog koji je proizveo uređaj, te da je tužitelj Izjavom o prihvaćanju uvjeta nadmetanja, prihvatio sve odredbe iz dokumentacije za nadmetanje, a to znači i onu iz troškovnika koji čini sastavni dio Okvirnog sporazuma – da tužitelj u Ponudi može ponuditi i toner drugog proizvođača, od onog koji je proizveo uređaj.

5. Isto tako, tuženik navodi da je dopisom od 15.05.2014.g. pozvao tužitelja da u roku od 7 dana, kako je određeno čl. 11. Sporazuma izvrši obvezu isporuke tonera, te je taj dopis tužitelj zaprimio dana 21.05.2014.g. i nije niti u naknadnom roku od 7 dana (do 29.05.2014.g.) izvršio svoju obvezu, a dopisom od 03.06.2014.g., tuženik je tužitelja obavijestio da je istekom roka od 7 dana – Okvirni sporazum raskinut, dok je tužitelj dopisom od 13.06.2014.g. obavijestio tuženika da nije u mogućnosti nabaviti robu koja je nedobavljiva jer ju proizvođač više ne proizvodi.

6. Tuženik ističe da je tužitelj mogao ponuditi i tonere drugog proizvođača, različitog od onog koji je proizveo uređaj, ali to nije učinio, pa tuženik smatra da tužitelj snosi posljedice takvog propusta u davanju ponude, a osim toga navodi i da činjenica da proizvođač ne proizvodi takav toner, ne znači automatski da se takav toner ne nalazi na tržištu kod drugih trgovaca, a tuženik je tijekom lipnja 2014.g., nakon što se informirao na tržištu, upitom zatražio i pisane ponude od drugih trgovaca za isporuku prijemnih tonera, te navodi da su isti ponudili takve tonere.

7. Tuženik zaključuje da su navodi tužitelja da nije mogao isporučiti toner jer je nedobavljiv i jer ga proizvođač više ne proizvodi – neosnovani jer je tužitelj mogao ponuditi tonere i drugog proizvođača, a pored toga, iz ponuda tvrtki ZVIBOR d.o.o. i NARODNE NOVINE d.d. je bilo razvidno da su se takvi toneri (još neprodani) nalazili na tržištu Republike Hrvatske pa ih je tužitelj bio obvezan potražiti i dobiti tuženiku, a osim toga, kako je tužitelj znao da se Okvirni sporazum zaključuje na 2 godine, to se tužitelj trebao kod proizvođača interesirati da li će se toneri u istom roku i dalje proizvoditi, u protivnom je mogao ponuditi i jednako vrijedan artikl drugog proizvođača, te tuženik navodi da se radi o radnji tužitelja koja se može pripisati nesmotrenosti i neoprezi i samo i isključivo njegovoj krivnji, dodaje da je tužitelj trgovac koji je mogao uložiti barem toliko napora koliko i tuženik koji nije trgovac, da bi pronašao tonere na tržištu (isto navodi i u podnesku od 02.05.2017.g.).

8. Tuženik se poziva i na čl. 2. st. 4. Okvirnog sporazuma kojim je određeno da naručitelj nije za vrijeme trajanja okvirnog sporazuma u obvezi naručiti isporuku robe koja je predmet ovog Okvirnog sporazuma u maksimalnoj vrijednosti navedenoj u st. 3. ovog članka, i da u tom slučaju neće biti obvezan nadoknaditi ponuditelju razliku između maksimalne vrijednosti Okvirnog sporazuma utvrđene u prethodnom stavku ovog članka i vrijednosti stvarno isporučene robe koja je predmet ovog Okvirnog sporazuma, navodi da Okvirnim sporazumom ponuditelj jamči naručitelju isporuku robe po cijenama utvrđenim u javnom nadmetanju u razdoblju od 2 godine pa tako naručitelj na transparentan način utvrđuje cijenu robe i sigurnost dobave iste u razdoblju od 2 godine, ali se naručitelj zaključenjem Sporazuma - ne obvezuje i stvarno naručiti cjelokupnu vrijednost robe iz ugovora nego se nabava vrši sukladno potrebama naručitelja i putem posebnih narudžbenica koje izdaje naručitelj i čijim prihvatom (isporukom robe od strane ponuditelja) se zaključuju pojedinačni ugovori za svaku pojedinu vrstu robe naručene od naručitelja za vrijeme trajanja Sporazuma.

9. Stoga, tuženik smatra da ponuditelj ne može tražiti razliku između maksimalne vrijednosti utvrđene Okvirnim sporazumom i one vrijednosti koja je stvarno konzumirana za vrijeme trajanja Sporazuma, pojedinačnim naručivanjem robe putem narudžbenica (navodi da je takva mogućnost isključena i čl. 2. st. 4. Sporazuma), navodi da je naručivanje robe dispozicija tuženika i da ovisi o njegovim potrebama pa postavlja pitanje: čime tužitelj dokazuje da bi u konkretnom predmetu, maksimalna vrijednost robe uopće bila konzumirana do isteka roka Okvirnog sporazuma (radi se o pojedinačnom naručivanju robe narudžbenicom sa popisa robe utvrđenog Okvirnim sporazumom, dodaje da je tuženik npr. mogao rashodovati neke printere i nabaviti nove – za koje su potrebni drugačiji toneri, zatim, printeri su se mogli

pokvariti i nikakve potrebe za tonerima ne bi u takvim slučajevima bilo pa navodi da je ovakav zahtjev tužitelja – čista spekulacija), ponavlja da tužitelj tuženiku nije isporučio robu koja je bila dobavljiva od drugih trgovaca, te da je prilikom davanja ponude, tužitelj mogao ponuditi i tonere drugog proizvođača od onog koji je proizveo uređaj, smatra da su neosnovani navodi tužitelja o nezakonitosti raskida ugovora, kao i u pogledu izmakle koristi, te da su isti suprotni Zakonu o javnoj nabavi i na temelju tog Zakona, zaključenom Okvirnom sporazumu.

10. U podnesku od 25.01.2016.g. tužitelj navodi da je na dan 03.06.2014.g. tuženik tužitelju dugovao iznos od 84.311,25 kn, poziva se na čl. 360. do 364. ZOO-a i navodi da je u trenutku kada je tuženik raskinuo Okvirni sporazum br. 22/2013 – tuženik dugovao tužitelju dospjeli iznos od 84.311,25 kn pa smatra da nisu ispunjene pretpostavke za raskid ugovora, ponavlja da tužitelj iz opravdanih razloga nije mogao isporučiti naručeni toner jer isti nije bio dobavljiv na tržištu u trenutku narudžbe, o čemu je pribavio potvrdu od distributera, društva Konica Minolta Hrvatska - poslovna rješenja d.o.o. (ove činjenice ponavlja i u podnesku od 12.04.2017.g., pozivajući se na čl. 358. ZOO-a), a u pogledu dostavljenog troškovnika, navodi da tužitelj prije prihvaćanja ponude nije nudio jednako vrijedne proizvode već isključivo originalne, te da je njegova ponuda s takvim troškovnikom i prihvaćena pa tužitelj nije bio u mogućnosti ponuditi alternativne jednako vrijedne proizvode, kada ih nije ni nudio, a takvu je ponudu tuženik prihvatio pa smatra da tužitelj ne može biti odgovoran za neisporuku proizvoda koji se u vrijeme narudžbe više ne proizvodi niti ga ima na hrvatskom tržištu, dostavlja 2 rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave i navodi da je tuženik svim javnim naručiteljima odaslao dopis o teškom profesionalnom prijestupu od strane tužitelja, i to uslijed neosnovanog raskida ugovora pa je tako Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o. Zagreb, u postupku javne nabave isključio ponudu ovdje tužitelja kao ponuditelja iz tog razloga, a temeljem informacije dobivene od ovdje tuženika, a povodom žalbe tužitelja na odluku o odabiru, Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave je u svojoj odluci od 05.02.2015.g. poništila odluku o odabiru, usvojivši žalbu tužitelja, a također je to učinila u novom postupku povodom ponovnog isključenja ponude ponuditelja, rješenjem od 01.06.2015.g., te tužitelj navodi da je po provedbi ovih postupaka, Sporazum s naručiteljem, sklopio upravo ovdje tužitelj.

11. U odnosu na ponude društva ZVIBOR d.o.o. i NARODNE NOVINE d.d., tužitelj navodi da su ove ponude irelevantne jer u obje ponude, u pogledu karakteristike tonera, stoji naznaka ili jednako vrijedan, a tužiteljeva ponuda se odnosila isključivo na originalne tonere, pri čemu navodi tuženika da su toneri bili dobavljivi, i to jednako vrijedni, upravo potvrđuju navode tužitelja da tužitelj nije mogao dostaviti originalne tonere jer su oni bili nedobavljivi, a u pogledu izmakle koristi, tužitelj navodi da je Okvirni sporazum sklopljen na razdoblje od 2 godine pa s obzirom da je tuženik neosnovano raskinuo ovaj sporazum, tužitelj traži podatke o tome koliko je tonera tuženik naručio u razdoblju od 03.06.2014.g. do 21.10.2015.g. odnosno do isteka Okvirnog sporazuma, od drugih isporučitelja, koji odgovaraju onima navedenim u troškovniku koji je sastavni dio Okvirnog sporazuma, uključujući i jednako vrijedne jer je tuženik nakon raskida ugovora, prema stanju spisa, nastavio surađivati s drugim dobavljačima koji imaju praksu isporuke jednako vrijednih tonera.

12. U podnesku od 05.04.2016.g. tuženik navodi da je Okvirni sporazum sklopljen zbog potrebe za uslugama i robom koju je tuženik temeljem istog naručivao i koju robu koristi u redovnom poslovanju, u različitim količinama i razdobljima, ovisno o potrebama i okolnostima, a prema čl. 11. st. 1. Okvirnog sporazuma, tuženik je imao mogućnost jednostrano, bez navođenja razloga otkazati Okvirni sporazum i na taj način okončati poslovnu suradnju s tužiteljem u bilo kojem trenutku, no usprkos takvoj mogućnosti, tuženik je i nakon što tužitelj nije izvršavao svoje obveze po ugovoru /

narudžbenici br. 3 i ugovoru / narudžbenici br. 6, u duhu nastavka poslovne suradnje, ostavio mogućnost naknadnog izvršenja, a tek nakon što tužitelj nije u naknadnom roku ispunio svoju obvezu, tuženik je prema čl. 11. st. 2. raskinuo predmetni sporazum, te je isključiva krivnja za raskid na strani tužitelja, a sadržana je u nemogućnosti i nevoljkosti tužitelja da tuženiku isporuči potrebnu robu, navodi da se tužitelj neosnovano poziva na čl. 360. ZOO-a jer tuženik nije mogao ustrajati na ispunjenju obveze od strane tužitelja, s obzirom da je tužitelj isto otklonio u cijelosti.

13. Tuženik navodi da tužitelj uopće ne spori činjenicu da nije ispunio svoju obvezu prema tuženiku, niti nakon naknadno ostavljenog roka pa da tako tužitelj priznaje da su se ispunile pretpostavke za raskid, a čak i da je bilo dugovanja na strani tuženika, navodi da to nije moglo predstavljati smetnju raskidu Okvirnog sporazuma na njegovoj strani, s obzirom na neispunjenje obveze po ugovoru / narudžbenici br. 3 i br. 6, te navodi da to što tuženik nije iskoristio mogućnosti predviđene u odredbama 360. do 364. ZOO-a, ne može biti zapreka tuženiku za raskid ugovora, s obzirom na neispunjenje obveze po narudžbenici br. 3 i br. 6 ni u naknadno ostavljenom roku, a koja činjenica predstavlja pretpostavku za raskid ugovora predviđenu čl. 11. st. 2. Okvirnog sporazuma.

14. Isto tako, tuženik ukazuje i na činjenicu da tužitelj nikada nije tvrdio a bi navodno neispunjenje obveze tuženika predstavljalo razlog zbog kojega on ne može ispuniti svoju obvezu, naprotiv, tužitelj izrijeком navodi u svom dopisu od 13.06.2014.g. da je razlog njegovog neispunjenja - isključivo činjenica da društvo Konica Minolta Hrvatska d.o.o. nije u mogućnosti dostaviti naručene proizvode, a tuženik smatra da to nije nikakav argument koji bi tužitelja oslobodio njegove obveze, uzevši u obzir da je tužitelj naručene proizvode mogao pribaviti od bilo kojeg drugog dobavljača na tržištu, a koju mogućnost je tuženik i dokazao pa navodi da je jasno da je tuženik osnovano izjavio raskid Okvirnog sporazuma s obzirom da daljnjim održavanjem istoga na snazi - nije mogao ostvariti interese i potrebe zbog kojih je taj sporazum inicijalno sklopljen, i to za izvršenje jasno specificiranih usluga koje mu tužitelj prema vlastitom priznanju, nije bio u stanju osigurati, pa tuženik smatra da je notorno i legitimno da tuženik više nije imao interes niti mogućnost održati predmetni sporazum na snazi jer njegovim održavanjem nije mogao računati na isporuku potrebnu za uredno poslovanje (dodaje da je bio ovlašten raskinuti sporazum i bez nekog posebnog, odnosno, opravdanog ili uopće bilo kakvog razloga).

15. Tuženik ponavlja da je tužitelj imao mogućnost tuženiku ponuditi i dostaviti i tonere drugog proizvođača, različitog od onog koji je proizveo uređaj, što proizlazi iz Ponude za nadmetanje, str. 29/42, a ovo tim više ako se uzme u obzir činjenica da su naručeni toneri postojali na tržištu kod drugih trgovaca (navodi - i originalni i jednako vrijedni), te da je tužitelj uz minimalni angažman i kontakt drugih trgovaca imao mogućnost iste tonere dostaviti tuženiku, navodi da se to jasno vidi iz dostavljenih ponuda društava ZVIBOR d.o.o. i NARODNE NOVINE d.d. koje je tuženik pribavio i dostavio u spis, navodi da bi tužitelj svoju obvezu prema tuženiku ispunio, da se angažirao na tržištu, osim kod jednog trgovca, no da je tužitelj neangažmanom i nemarnošću propustio ispuniti svoju obvezu, i time skrivio raskid Okvirnog sporazuma s tuženikom, nastojeći neosnovano u ovom postupku krivnju za raskid prevaliti na tuženika i od istoga neosnovano ishoditi naknadu štete.

16. U odnosu na zahtjev tužitelja usmjeren na isplatu izgubljene zarade, tuženik ponavlja da osim što je iz čl. 2. st. 4. Okvirnog sporazuma nedvojbeno razvidno da tužitelj nema pravo niti na kakvo obeštećenje pa ni na eventualnu izmaklu korist, to tuženik ponovo ukazuje na čl. 11. st. 1. Okvirnog sporazuma koji propisuje da "svaka strana može otkazati ovaj okvirni sporazum bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni

rok od 30 dana od dostave pisane obavijesti o otkazu" i navodi da ukoliko postoji mogućnost otkaza predmetnog sporazuma u bilo koje vrijeme, bez navođenja razloga za otkaz, da tada strana koja otkazuje sporazum ne može snositi nikakvu odgovornost za eventualnu izgubljenu zaradu, te navodi da su upravo ovom odredbom, strane sporazuma otklonile bilo kakvu mogućnost odgovornosti za izgubljenu zaradu dobavljača, uz činjenicu da je to i eksplicite navedeno u čl. 2. st. 4. Okvirnog sporazuma, te navodi da tužitelj ne bi mogao ostvariti novčani zahtjev iz toč. 2. tužbenog zahtjeva, s obzirom da tužitelj prema Okvirnom sporazumu nije imao nikakvo jamstvo da će doista i izvršiti narudžbu u visini iznosa kojeg ovdje neosnovano prikazuje kao izmaklu korist pa se zahtjev tužitelja na utvrđenje kao samostalan zahtjev bez ikakvog valjanog pravnog interesa, ukazuje promašenim i protivnim zakonu (ove navode ponavlja i u podnesku od 26.09.2017.g.).

17. Tuženik navodi i da tužitelj traži naknadu štete, no da ne dokazuje i niti čini vjerojatnim osnovne pretpostavke za naknadu štete – štetnu radnju, štetnika, štetu i uzročno – posljedičnu vezu između istih, poziva se na odredbu čl. 1089. st. 3. ZOO-a prema kojoj se pri ocjeni visine izmakle koristi, uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem, s obzirom da tužitelj nije imao opravdanja očekivati bilo kakav siguran, odnosno, potpuno izvjestan dobitak, pa tako niti ovdje utuženi iznos naknade štete, navodi da je tužbeni zahtjev za naknadu štete neosnovan, a u pogledu visine tužbenog zahtjeva, navodi da tužitelj ne može zahtijevati isplatu utuženog iznosa, sve i u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva za naknadu štete jer on ne bi predstavljao njegovu izgubljenu zaradu, odnosno, plaćanjem navedenog iznosa po tuženiku, a bez izvršenja konkretne činidbe, tužitelj bi zapravo došao u povoljniju poziciju od one u kojoj bi se nalazio da do otkaza Okvirnog sporazuma uopće i nije došlo (dodaje da su neistiniti navodi tužitelja da bi tuženik "svim javnim naručiteljima odaslao dopis glede teškog profesionalnog prijestupa od strane tužitelja, i to upravo uslijed neosnovanog raskida ugovora koji je predmetom i ovog postupka" jer je tuženik obavijest o raskidu Okvirnog sporazuma dostavio društvu Hrvatski operater prijenosnog sustava d.o.o. - na traženje tog društva, a s kojim je tužitelj, prema vlastitom navodu iz podneska od 25.01.2016.g., naposljetku i sklopio sporazum pa navodi da tužitelj niti u tom postupku javne nabave koji s tuženikom nije ni u kakvoj svezi, nije pretrpio nikakvu štetu).

18. U podnesku od 23.03.2017.g. tuženik navodi da je odredbom čl. 360. ZOO-a određeno da u dvostrano obveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispuni svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete pa tuženik navodi da ukoliko jedna ugovorna strana ima dugovanje prema drugoj ugovornoj strani, ta druga ugovorna strana, sukladno odredbi čl. 360. ZOO-a, ima mogućnost zahtijevati ispunjenje, odnosno, isplatu tog dugovanja, tražiti raskid ugovora ili naknadu štete, ali joj njezino potraživanje ne može biti i nije osiguranje, a niti jamstvo da ugovorna strana koja duguje ne može raskinuti ugovor, ovo i unatoč tome što ona ne ispunjava i/ili ne može ispuniti svoje obveze iz ugovora, te tuženik navodi da kada bi se prihvatilo shvaćanje tužitelja, da bi to značilo da ugovorna strana koja je dužna, nikako ne može raskinuti ugovor, bez obzira na sve povrede ugovornih obveza druge ugovorne strane, osim toga, navodi da Okvirni sporazum nije dvostrano obvezni ugovor u kojem su i jedna i druga ugovorna strana obvezne istodobno ispuniti svoju obvezu pa da bi tužitelj odbio ispuniti svoju obvezu zato što tuženik nije izvršio i/ili nije spreman izvršiti svoju obvezu jer je tuženik

ispunjavao svoju obvezu, tj. plaćao račune tek po isporuci robe od strane tužitelja, u roku od 30 dana, sve sukladno čl. 6. Okvirnog sporazuma, također, navodi da je Okvirni sporazum samo "Okvirni" jer se isporuka robe i plaćanje definiralo svakim zasebnim, pojedinačnim ugovorom u formi narudžbenice, sve sukladno čl. 3. Okvirnog sporazuma pa se ispunjenje obveza ugovornih strana, tužitelja i tuženika, mora sagledavati u odnosu na svaki pojedinačni ugovor, narudžbenicu, navodi da je tuženik raskinuo Okvirni sporazum iz razloga što tužitelj nije izvršio svoje ugovorne obveze i što je tužitelj izvijestio tuženika da ne može izvršiti svoje obveze iz Okvirnog sporazuma, a tužitelj nije nikada spomenuo da neće ispuniti svoju obvezu zato što mu tuženik nije podmirio račune, tuženik navodi da je tužitelj jasno i u svom dopisu od 13.06.2014.g. naveo da nije u mogućnosti nabaviti robu koju je od njega naručio tuženik pa je prema tome, glavni i jedini razlog zbog kojeg je tuženik raskinuo Okvirni sporazum, taj što je tužitelj priznao da ne može izvršavati svoje obveze preuzete Okvirnim sporazumom, ponavlja da nije bilo više nikakve osnove da taj Okvirni sporazum ostane na snazi i da ga je tuženik raskinuo sukladno odredbama čl. 360. do 364. ZOO-a.

19. U odnosu na navode tužitelja da na tržištu nisu postojali toneri naručeni od strane tuženika, te da ih iz tog razloga tužitelj nije mogao isporučiti, tuženik navodi da je dostavio dokaze iz kojih je vidljivo kako su ti navodi tužitelja netočni jer se iz ponuda ZVIBOR d.o.o. i NARODNE NOVINE d.d. vidi da su naručeni toneri bili dostupni na tržištu i da ih je tužitelj mogao dostaviti tuženiku, da se iole potrudio pronaći ih pa navodi da se daje zaključiti da tužitelj nije savjesno, uredno i odgovorno ispunjavao svoje obveze preuzete Okvirnim sporazumom, što i on sam priznaje kada u dopisu od 13.06.2014.g. navodi: "Smatramo da smo poslovnu suradnju izvršavali profesionalno i u skladu Okvirnog sporazuma uz sporadične iznimke", dodaje da na tužitelju leži odgovornost za isporuku naručene robe, te sve i da jest točno da tužitelj nije mogao na tržištu pronaći naručene tonere, na isporuku kojih se obvezao Okvirnim sporazumom, to nije krivnja tuženika, već isključiva odgovornost tužitelja (ove navode ponavlja i u podnesku od 26.09.2017.g.), ponavlja da odredba čl. 7. Okvirnog sporazuma pruža mogućnost tuženiku da raskine Okvirni sporazum ukoliko tužitelj ne bi u roku isporučio naručenu robu jer je tom odredbom određeno da za slučaj da odabrani ponuditelj robu ne isporuči prema utvrđenoj ponudi i specifikaciji i/ili izvrši nepotpuno, naručitelj ima pravo zahtijevati od odabranog ponuditelja da nedostatak otkloni ili zahtijevati sniženje cijene ili izjaviti da raskida ugovor pa ova odredba pruža mogućnost raskida Okvirnog sporazuma tuženiku, ukoliko tužitelj ne bi u roku isporučio naručenu robu, navodi da tužitelj niti dva mjeseca od narudžbe br. 3 i narudžbe br. 6 - nije u cijelosti isporučio naručene tonere, a tuženik mu je ostavio naknadni rok od 7 dana od dana primitka dopisa, međutim, tužitelj niti u tom roku nije izvršio svoju obvezu pa je tuženik protekom naknadnog roka, Okvirni sporazum raskinuo, također ponavlja da osim što je prema čl. 7. Okvirnog sporazuma tuženik mogao raskinuti Okvirni sporazum, to je i prema čl. 11. st. 1. Okvirnog sporazuma mogao isti raskinuti bez navođenja razloga, s otkaznim rokom od 30 dana pa tuženik smatra da je sama izjava volje tuženika za raskid Okvirnog sporazuma dovoljna da se isti sporazum raskine, dok je iznošenje razloga irelevantno pa navodi da je i s te osnove, predmetni sporazum uredno raskinut, a u odnosu na zahtjev za naknadu štete, tuženik ističe da je isti bez osnove, dok je njegova visina proizvoljno iznesena i da iznos te štete ne može predstavljati razliku između ukupnog iznosa iz Okvirnog sporazuma i iznosa kojeg je tužitelj naplatio od tuženika za vrijeme trajanja sporazuma (sve kada bi tužitelj i imao pravo na naknadu izgubljene zarade, što tuženik osporava).

20. Na ročištu 13.09.2017.g. tužitelj navodi da tuženik nije dostavio podatke o broju isporučenih tonera prema rješenju suda od 12.04.2017.g., a tuženik navodi da nikakve isporuke tonera nije bilo (očitovao se u podnesku od 27.04.2017.g., zaprimljenom 02.05.2017.g.).

21. U podnesku od 13.09.2017.g. tužitelj ponavlja navod iz podneska od 25.01.2016.g. da je tužiteljeva ponuda u kojoj je nudio originalne tonere bila prihvaćena od strane tuženika, te da je tužitelj s tuženikom sklopio Okvirni sporazum za isporuku isključivo originalnih a ne jednakovrijednih tonera, te na strani tužitelja nije postojala mogućnost da umjesto originalnih ponudi jednakovrijedne tonere jer bi time povrijedio odredbe sklopljenog Okvirnog sporazuma, te bi došlo do povrede odredaba Zakona o javnoj nabavi jer bi isporukom jednakovrijednih tonera, tužitelj i tuženik izašli iz okvira Okvirnog sporazuma.

22. U podnesku od 19.10.2017.g. tužitelj navodi da je provjerio navod tuženika da tuženik nije u spornom razdoblju (03.06.2014.g. – 21.10.2015.g.) naručio tonere iz troškovnika koji prileži spisu, putem prava na pristup informacijama, te da je dostavljen podatak da su u predmetnom razdoblju naručivani toneri prema troškovniku (dostavlja popis i broj isporučenih tonera) pa je tužitelj sukladno troškovniku koji je sastavni dio Okvirnog sporazuma, izračunao izmaklu dobit za koju navodi da mu je nastala iz razloga što je tuženik neosnovano i nezakonito raskinuo Okvirni sporazum, te navodi da vrijednost tonera koje je tuženik naručio od drugih dobavljača u spornom razdoblju, a koje bi po redovnom tijeku stvari naručio od tužitelja, da mu nije neosnovano raskinuo ugovor, iznosi ukupno 82.303,00 kn i da je to upravo iznos izmakle koristi jer bi tužitelj ostvario ovaj iznos do isteka Okvirnog sporazuma (ovim podneskom potražuje navedeni ovaj iznos od 82.303,00 kn), također navodi i da su navodi tuženika o redovnom otkazu Okvirnog sporazuma – neosnovani jer tuženik nije redovno raskinuo sporazum po čl. 11. st. 1 već je isti raskinuo temeljem čl. 11. st. 2. Okvirnog sporazuma, a koji propisuje mogućnost raskida sporazuma uslijed povrede ugovornih obveza, i to s trenutnim učinkom, a kako je to razvidno iz dopisa tuženika od 03.06.2014.g.

23. U podnesku od 03.11.2017.g. tuženik navodi da je čl. 1089. st. 3. ZOO-a propisano da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem, a da u ovom slučaju izostaje preduvjet – štetnikova radnja ili propuštanje, ponovo se poziva na čl. 11. Okvirnog sporazuma i ugovorenu mogućnost otkaza Okvirnog sporazuma u bilo koje vrijeme, bez navođenja razloga za otkaz (st. 1.), ističe i da tužitelj nije ispunjavao svoju obvezu prema tuženiku, čime su se u svakom slučaju, dakle neovisno o prethodno navedenom, ispunile pretpostavke za raskid (st. 2.), te se ponovo poziva i na čl. 2. st. 4. Okvirnog sporazuma i navodi da bi izmakla korist, sve i kada bi bila osnovana, predstavljala iznos koji bi tužitelju pripao nakon što bi se od ukupno prihodovanog iznosa na ime isporuke tonera odbili svi porezi i ostala davanja, dakle, neto iznos, a ne onaj iznos kojeg tužitelj ovdje potražuje, a čijim bi priznavanjem, tužitelj došao čak u povoljniju pravnu poziciju od one u kojoj bi bio da ugovor nikada nije raskinut, ponavlja da tužitelj nije dokazao pretpostavke za naknadu štete – štetnu radnju, štetnika, štetu i uzročno – posljedičnu vezu između istih, pri čemu navodi da je visina iste proizvoljno određena, a da iz pribavljenih podataka koje je tužitelj dobio upravo od tuženika, proizlazi upravo ono što tuženik tvrdi tijekom postupka, da tonere radi kojih je raskinut Okvirni sporazum, tuženik nije naručivao, te da na tužitelju leži odgovornost za neisporuku naručene robe, a na isporuku koju se obvezao Okvirnim sporazumom, poziva se na čl. 360. ZOO-a prema kojem je određeno da ako jedna ugovorna strana svojom krivnjom ne može izvršavati preuzete ugovorne obveze, druga strana ima mogućnost raskinuti ugovor.

24. Na ročištu od 07.11.2017.g. tužitelj navodi da upravo navodi tuženika, potvrđuju navod tužitelja - da ti toneri nisu bili dobavljivi, te da je tužitelj bio dužan isporučiti originalne tonere i da ta činjenica proizlazi iz samog troškovnika na l. 39-41 spisa, iz razloga što se u koloni "jednakovrijedno" – ne navodi naziv proizvođača (ponovio je navode o dugu tuženika od 76.000,00 kn plus 8.000,00 kn - koji je plaćen tek 2015.g. pa da tuženik zbog ovog razloga nije mogao raskinuti ugovor), a tuženik je naveo da se iz troškovnika uopće ne vidi da bi tužitelj dostavljao i originale tonera i da tužitelj nema ni dokaz da bi sporni toneri bili isporučivi u trenutku sastava troškovnika kao sastavnog dijela ponude – u originalima.

25. Na ročištu od 27.06.2024.g. tužitelj je od strane suda upozoren da nije dostavio podatke o svojim rashodima u predmetnom razdoblju (u odnosu na prijedlog za provođenje financijsko - knjigovodstvenog vještačenja na okolnost visine izmakle koristi koju bi tužitelj ostvario u razdoblju od 03.06.2014.g. do 21.10.2015.g. isporukom tonera prema troškovniku iz Okvirnog sporazuma i prema cijenama originalnih tonera iz troškovnika), na što je tužitelj odgovorio da te podatke može zatražiti vještak u postupku vještačenja, a tuženik je naveo da je tužitelj zakasnio s dostavom tih podataka, te da izmakla koristit predstavlja neto dobit nakon što se od prihoda odbiju rashodi i pripadajući porezi.

26. Na ročištu 25.11.2024.g. (nakon što predujam za provođenje financijsko - knjigovodstvenog vještačenja nije platio) tužitelj je naveo da nije potrebno provođenje financijskog vještačenja, smatrajući da je iz dokumentacije iz spisa razvidan iznos izmakle koristi tužitelja, prema pribavljenim podacima o broju tonera naručenih nakon raskida Okvirnog sporazuma, a tuženik je naveo da tužitelj nije dokazao niti osnov niti visinu zahtjeva dok je tužitelj na ovo odgovorio da je tužitelj nesporno dokazao toč. 1. tužbenog zahtjeva, a u odnosu na toč. 2. tužbenog zahtjeva, tužitelj je naveo da smatra da nije potrebno provoditi vještačenje jer za računanje iznosa, sudu nije potrebna stručna pomoć, stranke su ostale kod svojih ranijih navoda, te je na ovom ročištu glavna rasprava zaključena.

27. Provedeni su dokazi uvidom u Okvirni sporazum za nabavu tonera broj: 22/2013 od 21.10.2013.g. (l. 5-8), u dopis tuženika od 15.05.2014.g. (l. 9), u dopis tuženika – raskid Okvirnog sporazuma za nabavu tonera 22/2013 od 03.06.2014.g. (l. 10), u dopis tužitelja zaprimljen kod tuženika 13.06.2014.g. (l. 11), u Izjavu o dobavljalivosti KONICA MINOLTA HRVATSKA – Poslovna rješenja d.o.o. Zagreb od 28.05.2014.g. (l. 12), u konto kartice tužitelja za razdoblje od 01.01.2014.g. do 31.12.2014.g. (l. 13), u dopis tuženika od 26.05.2015.g. (l. 14), u e-mail poruku od 17.06.2015.g. – stanje duga s popisom računa (l. 15), u Ponudu za nadmetanje u otvorenom postupku javne nabave robe od 16.09.2013.g. s ponudbenim listom, izjavom o nekažnjavanju, potvrdom Porezne uprave, izvatkom iz sudskog registra za tužitelja, popisom značajnijih isporuka roba izvršenih u posljednje tri godine, potvrdom PBZ Card d.o.o. o izvršenim obvezama, potvrdom KBC Zagreb o izvršenim obvezama, troškovnikom, tekstom Okvirnog sporazuma za nabavu tonera br. 22/2013 potpisanim po tužitelju, izjavom – jamstvom za uredno ispunjenje ugovora i izjavom o prihvaćanju uvjeta nadmetanja (l. 27-47), u ponudu ZVIBOR d.o.o. Zagreb br. 16-06/14-02 od 16.06.2014.g. (l. 49), u poziv tuženika na ponudu ZVIBOR d.o.o. Zagreb s e-mail porukom Domagoja Hercega (ZVIBOR d.o.o.) od 16.06.2014.g. (l. 50-51), u poziv tuženika na ponudu NARODNE NOVINE d.d. Zagreb s e-mail porukom Stjepana Kosa (NARODNE NOVINE d.d.) od 16.06.2014.g. (l. 52-53), u rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Klasa: UP/II-034-02/15-01/20, Ur.br. 354-01/15-6 od 05.02.2015.g. (l. 58-61), u rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Klasa: UP/II-034-02/15-01/309, Ur.br. 354-01/15-7 od 01.06.2015.g. (l. 62-68), u dopis tuženika od 04.10.2017.g. s popisom i količinom proizvoda naručenih u razdoblju 03.06.2014.g. – 21.10.2015.g. (l. 108-110).

28. Saslušani su kao svjedoci Mladen Meštrić i Damir Panić na ročištu 12.04.2017.g.

29. Saslušan je tužitelj kao stranka, direktor tužitelja Roman Gilja na ročištu 13.09.2017.g.

30. Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8 ZPP-a svaki posebno i u svojoj međusobnoj vezi.

31. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

32. Tužitelj je podnio tužbu kojom traži utvrđenje nezakonitim raskid Okvirnog sporazuma zaključenog između stranaka, a isto tako i naknadu štete u iznosu od 168.630,00 kn koji iznos predstavlja razliku između iznosa vrijednosti robe od 84.436,25 kn, tj. tonera naručenih do časa podnošenja tužbe i ugovorenog iznosa od 253.066,25 kn (uključen PDV), a podneskom od 19.10.2017.g., osim što traži utvrđenje nezakonitim raskida Okvirnog sporazuma, tužitelj potražuje i iznos od 82.303,00 kn za koji navodi da predstavlja vrijednost robe (tonera) koju robu je naručio tuženik u razdoblju od 03.06.2014.g., kao datuma raskida Sporazuma pa do datuma do kojeg je Sporazum zaključen, tj. do 21.10.2015.g. i da je do tog iznosa došao prema podacima tuženika.

33. Nije sporno zaključenje predmetnog Okvirnog sporazuma, nije sporno da tužitelj nije isporučio dvije vrste tonera naručenih narudžbenicama tuženika br. 3 i br. 6, nije sporno da je tuženik nakon što je tužitelju poslao dopis od 15.05.2014.g. u kojem je zatražio od tužitelja da u dodatnom roku od 7 dana isporuči tonere naručene narudžbenicama br. 3 i br. 6, dopisom od 03.06.2014.g. – tuženik raskinuo ugovor, tj. ovaj Okvirni sporazum.

34. Sporan je osnov i visina zahtjeva tužitelja jer tuženik spori osnov iz razloga što smatra da je zbog neispunjenja i u dodatnom roku od 7 dana, tužitelj povrijedio ugovornu obvezu, te smatra da je uslijed toga imao pravo na raskid Sporazuma prema čl. 11. st. 2. Okvirnog sporazuma, a također i prema čl. 11. st. 1. Okvirnog sporazuma kojim je određeno da svaka strana može otkazati ovaj sporazum bez navođenja razloga za otkaz (uz otkazni rok od 30 dana od dostave pisane obavijesti o otkazu), također je sporan osnov, a time i visina zahtjeva tužitelja za naknadu izmakle koristi jer tuženik navodi da tužitelj, s obzirom na navedene odredbe Okvirnog sporazuma, nije dokazao štetnu radnju, te uzročno posljedičnu vezu između štetne radnje i navodne štete na strani tužitelja, a također i uslijed činjenice da tužitelj nije dostavio dokaze o visini troškova i poreza u utuženom razdoblju.

35. Stranke su zaključile Okvirni sporazum za nabavu tonera br. 22/2013 dana 21.10.2013.g., a prema čl. 2. st. 1. ovog Okvirnog sporazuma, predmet istog je utvrđivanje uvjeta za sklapanje pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi s Ponuditeljem (tužitelj) za nabavu tonera za vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma, prema specifikaciji Naručitelja (tuženik) navedenoj u dokumentaciji za nadmetanje, ponudi Ponuditelja (tužitelj), te uvjetima utvrđenim Okvirnim sporazumom, prema čl. 2. st. 2. se ovaj Okvirni sporazum sklapa za razdoblje od dvije godine, a predviđa se sklapanje više pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi tijekom ovog razdoblja, ovisno o planiranim i osiguranim sredstvima Naručitelja za financijsko izvršenje pojedinog ugovora o javnoj nabavi, zatim je čl. 2. st. 3. suglasno utvrđeno da maksimalna vrijednost robe čija je nabava i isporuka predmet ovog Okvirnog sporazuma, neće za vrijeme njegovog trajanja premašiti iznos od 202.453,00 kn odnosno iznos od 253.066,25 kn, koji iznos uključuje PDV, dok je čl. 2. st. 4. Okvirnog Sporazuma suglasno utvrđeno da Naručitelj nije za vrijeme trajanja ovog Okvirnog sporazuma u obvezi naručiti isporuku Robe koja je predmet ovog Okvirnog sporazuma u maksimalnoj vrijednosti u stavku 3. ovog članka, te da u tom slučaju neće biti obavezan nadoknaditi Ponuditelju razliku između maksimalne vrijednosti Okvirnog sporazuma utvrđene u prethodnom stavku ovog

članka i vrijednosti stvarno isporučene Robe koja je predmet ovog Okvirnog sporazuma.

36. Čl. 3. st. 1. Okvirnog sporazuma je suglasno utvrđeno da će pojedinačni ugovori o javnoj nabavi Robe temeljem ovog Okvirnog sporazuma biti sklapani u formi narudžbenice sa svim bitnim sastojcima ugovora sukladno čl. 39. st. 8. Zakona o javnoj nabavi, a st. 2. ovog čl. 3. predmetnog Sporazuma je određeno da će pojedinačni ugovor o javnoj nabavi Robe – narudžbenica naručitelja sadržavati konkretne količine zahtijevanih roba, te ostale uvjete utvrđene ovim Okvirnim sporazumom, zatim se čl. 4. Okvirnog sporazuma odnosi na cijene, čl. 5. se odnosi na početak isporuke, mjesto isporuke, te osiguranje kvalitete, a čl. 6. se odnosi na plaćanje.

37. Čl. 7. st. 1. Okvirnog sporazuma je određeno da za slučaj da odabrani Ponuditelj robu ne isporuči prema utvrđenoj ponudi i specifikaciji i / ili izvrši nepotpuno, Naručitelj ima pravo zahtijevati od odabranog Ponuditelja da nedostatak ukloni ili zahtijevati sniženje cijene ili izjaviti da raskida ugovor, te je određeno da troškovi koji bi nastali na strani Naručitelja temeljem takvog postupanja Ponuditelja, u cijelosti padaju na teret Ponuditelja, a st. 2. čl. 7. je određeno da Naručitelj u slučaju iz st. 1. ovog članka, ima pravo i na naknadu štete, a pored toga, odabrani Ponuditelj odgovara Naručitelju i za štetu koju Naručitelj zbog nedostatka u isporuci robe pretrpi na drugim svojim dobrima, i to prema općim pravilima o odgovornosti za štetu (čl. 8. su određene kontakt osobe – koordinatori, za Naručitelja – Damir Kontek, za Ponuditelja – Marica Marušić, čl. 9. je određeno da stranke ne smiju mijenjati bitne uvjete sporazuma, čl. 10. se odnosi na povjerljivost podataka).

38. Čl. 11. st. 1. je suglasno utvrđeno da svaka strana može otkazati ovaj Okvirni sporazum bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni rok od 30 dana od dostave pisane obavijesti o otkazu, a čl. 11. st. 2. je određeno da svaka strana može zbog povrede ugovornih obveza druge ugovorne strane raskinuti ovaj Okvirni sporazum pisanom obavijesti s trenutnim učinkom ako druga ugovorna strana u roku od 7 dana od dana dostavljanja pisane obavijesti u kojoj se ta povreda navodi, nastavi s povredom svojih obveza iz ovog Okvirnog sporazuma i/ili pojedinačnog ugovora o javnoj nabavi robe koja roba je predmet ovog Okvirnog sporazuma i/ili ne ukloni posljedice nastale povrede (čl. 12. je ugovorena nadležnost suda za slučaj spora), zatim je čl. 13. Sporazuma određeno da sastavni dio Sporazuma čine: Ponudbeni list ponuditelja, Specifikacija – troškovnik naručitelja i sva dokumentacija nastala u tijeku trajanja Okvirnog sporazuma, potpisana od ovlaštenih predstavnika ugovornih strana (čl. 14. je određena primjena Zakona o obveznim odnosima, te je čl. 15. određeno stupanje na snagu sporazuma i broj primjeraka sporazuma).

39. Odredbom čl. 2. toč. 14. Zakona o javnoj nabavi (NN 90/2011) određeno je da je okvirni sporazum - sporazum između jednog ili više naručitelja i jednog ili više gospodarskih subjekata, svrha kojega je utvrditi uvjete pod kojima se sklapaju ugovori tijekom određenog razdoblja, posebice u pogledu cijene i, prema potrebi, predviđenih količina, a odredbom čl. 39. st. 1. tog Zakona je određeno da ako je okvirni sporazum sklopljen s jednim gospodarskim subjektom i u njemu su određeni svi uvjeti za sklapanje ugovora o javnoj nabavi, ugovor se sklapa neposredno na temelju tih izvornih uvjeta i ponude dostavljene prije sklapanja okvirnog sporazuma, te da ovaj okvirni sporazum obvezuje na sklapanje ugovora o javnoj nabavi na temelju tog okvirnog sporazuma.

40. Iz uvida u dio ponude tužitelja (l. 27-47) dostavljen uz odgovor na tužbu tuženika, razvidno je da je ovom ponudom kao predmet nabave navedeno: "Toneri", zatim je ovom ponudom navedena ukupna cijena ponude od 202.453,00 kn i PDV od 50.613,25 kn, te ukupan iznos od 253.066,25 kn, na koji je i sklopljen Okvirni

sporazum, a isto tako je u ovoj ponudi, dostavljen "TROŠKOVNIK ZA TONERE" na l. 39-41 spisa (toč. 9. iz sadržaja ponude) iz kojeg je razvidno i u njemu se u koloni "PROIZVOD" izrijekom navode vrste proizvoda, tj. tonera i njihove marke, tj. oznake, te se navodi "ORIGINAL ili jednakovrijedan", i tako se navodi sve od toč. 1. troškovnika do posljednje toč. 47. troškovnika (i za vrpce), te se na dnu ovog troškovnika, tj. na strani 29/42 Ponude – l. 41 spisa (kako to navodi tuženik i kako je razvidno iz preslika ovog troškovnika) - navodi da toneri i tinte trebaju biti – originalni i proizvedeni od istog proizvođača koji je proizveo uređaj, a također se navodi slijedeće: "U slučaju nudiđenja jednakovrijednih artikala drugih proizvođača, ponuditelj je dužan u ponudi priložiti pisanu suglasnost, u izvorniku, proizvođača uređaja za svaki od ponuđenih alternativnih artikala o dopustivosti korištenja ponuđenih artikala u njegovim uređajima...".

41. U dopisu tužitelja od 13.06.2014.g. (l. 11) u kojem se tužitelj očituje na raskid Okvirnog sporazuma za nabavu tonera br. 22/2013 od 03.06.2014.g. (l. 10), tužitelj navodi da "...spornu isporuku po narudžbi pod brojem 3 – toneri 22/2013 po kojoj su ostali neisporučeni proizvodi pod rednim brojem 4. i 5; - TONER POSITIVE MINOLTA 8910–203 P-P -1 KOM. – toner NEGATIVE MINOLTA 8910-204 N-P - 1 KOM Do danas iste nismo isporučili, o čemu smo u više navrata usmenim i pismenim putem obavijestili G. Panića. Također smo sa g. Panićem održali sastanak a vezano za nepotpunu isporuku a shodno tome smo Vam proslijedili i Izjavu o nedobavljalivosti od strane proizvođača Konica Minolta Hrvatska d.o.o. elektroničkim putem, koju smo primili poštom dana 06.06.2014.g.", a iz uvida u Izjavu o dobavljalivosti tvrtke KONICA MINOLTA HRVATSKA – Poslovna rješenja d.o.o. Zagreb od 28.05.2014.g. (l. 12), razvidno je da ova tvrtka navodi da nije u mogućnosti isporučiti tražene artikle: "8910–203 P-P (RP605Z/RP606Z) pak. 4/1 – 1 kom i 8910–204 P-P (RP605Z/RP606Z) pak. 4/1 – 1 kom" jer "Konica Minolta ne proizvodi taj potrošni materijal niti ga nema u svom prodajnom asortimanu".

42. Međutim, tuženik je u pogledu spornih tonera, tj. onih koje mu nije isporučio tužitelj po narudžbenicama br. 3 i br. 6 iz razloga što po tužitelju, oni nisu bili isporučivi jer ih nije bilo na tržištu, dostavio ponudu br. 16-06/14-02 od 16.06.2014.g. tvrtke ZVIBOR d.o.o. Zagreb (l. 49) koju je tražio od te tvrtke i u kojoj se navode upravo toneri: TONER POSITIVE MINOLTA 8910–203 P-P (RP605Z) PAK. 4/1 ORIGINAL ili jednakovrijedan po cijeni od 941,00 kn i toner TONER NEGATIVE MINOLTA 8910–204 N-P (RP605Z/RP606Z) PAK. 4/1 ORIGINAL ili jednakovrijedan po cijeni od 941,00 kn, također se navodi da je rok isporuke 48 sati od primitka narudžbenice naručitelja, navode se uvjeti i način plaćanja u roku od 30 dana, virmanom, te se navodi da je valjanost ponude 30 dana, te je dostavio ponudu NARODNIH NOVINA d.d. Zagreb (l. 52) također za tonere: TONER POSITIVE MINOLTA 8910–203 P-P (RP605Z/RP606Z) PAK. 4/1 ORIGINAL ili jednakovrijedan po cijeni od 899,00 kn i toner TONER NEGATIVE MINOLTA 8910–204 N-P (RP605Z/RP606Z) PAK. 4/1 ORIGINAL ili jednakovrijedan po cijeni od 899,00 kn, također se navodi da je rok isporuke 2 dana od primitka narudžbenice naručitelja, navode se uvjeti i način plaćanja u roku od 30 dana, virmanom, te se navodi da je valjanost ponude najmanje 10 dana – pa je prema tome razvidno da su ovi toneri – u originalu ili jednakovrijedni – bili raspoloživi na tržištu i da ih se moglo nabaviti.

43. Svjedok Mladen Meštrić, zaposlenik tužitelja u svom iskazu na ročištu 12.04.2017.g. je na predocenje ovih ponuda naveo da ne može sa sigurnošću reći radi li se o istim tonerima, te je naveo da su ove ponude po njemu neutemeljene jer da navedena društva ne mogu dokazati da su ovu robu imale na lageru, i to iz razloga što tu robu treba samo NACIONALNA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U ZAGREBU pa smatra da nitko od domaćih dobavljača i konkurencije ne drži na lageru istu, ukoliko nema sklopljeni ugovor, te navodi da je ponuda NARODNIH NOVINA d.d. ovdje zato

što je još neko trebao dati ponudu uz ZVIBOR d.o.o. koji je konkurencija tužitelju i kojemu je u interesu da "mi izađemo iz ovog ugovornog odnosa kako bi on ponovo postao dobavljač tuženika" (navodi da su ZVIBOR d.o.o. i NARODNE NOVINE d.d. u jako dobrim odnosima)., također je ovaj svjedok naveo da su dobavljači koje je tužitelj kontaktirao radi pronalaska proizvoda: M SAN Grupa, RECRO, EUROTRADE, MAKRO MIKRO, a u pogledu stranih dobavljača, da to ne može reći jer je to "njihova poslovna tajna".

44. Saslušan kao stranka, Roman Gilja, direktor tužitelja na ročištu 13.09.2017.g. navodi da je njegov zaposlenik Mladen Meštrić vrlo revan i da je nazvao sve tvrtke na domaćem i inozemnom tržištu i pitao ih da li znaju da bi netko imao taj toner koji se više ne proizvodi, te je odgovor od svih bio negativan, navodi da se radilo o vrlo staroj i rijetkoj robi.

45. Svjedok Damir Panić, raniji zaposlenik tuženika, koji je vodio taj posao kod tuženika, u svom iskazu na ročištu 12.04.2017.g., u pogledu poslovnog odnosa s tužiteljem je naveo da je prvih par dispozicija bilo u redu, a nakon toga je došlo do kašnjenja isporuke i onda i do neisporuke, također je naveo da je razgovarao (s tužiteljem) usmeno, telefonom: kada će biti, što će biti, a nakon takvih razgovora je tužitelj bio pismeno obaviješten o tome da je dužan isporučiti tonere koji su bili ugovoreni, nakon čega je tuženik najavio raskid ugovora ("najavili smo dopisom raskid ugovora"), te je svjedok naveo da je tužitelj odgovorio da određeni tip tonera nije isporučiv, sada se ne sjeća iz kojeg razloga, također je naveo da je on također sudjelovao u postupku nabave tonera kada je dobavljač tuženika bio ZVIBOR d.o.o., no naveo je da je ZVIBOR d.o.o. uredno izvršavao svoje obveze, te da je to bilo prije tuženika, da nisu nikakve opomene slali ZVIBORU d.o.o. i slično, pa svjedok misli da je on uredno obavljao taj posao (nakon toga je tužitelj u postupku javne nabave dao najpovoljnije cijene i obvezao se isporučiti cjelokupni predmet nabave), a također i da tužitelj nije bio u obvezi dobiti proizvod od proizvođača jer je bilo ugovoreno i "jednako vrijedan", naveo je također i da se on informirao na tržištu i utvrdio da oni (toneri, op.) na tržištu postoje, i to kod NARODNIH NOVINA d.d., FOKUSA d.o.o., BIRODOMA d.o.o.

46. Prema tome, iz iskaza svjedoka Mladena Mešića je razvidno da on uopće nije kontaktirao NARODNE NOVINE d.d. i ZVIBOR d.o.o., a ako već nije htio kontaktirati ZVIBOR d.o.o. jer bi iz njegovog iskaza proizlazilo da je ZVIBOR d.o.o. ranije, prije tužitelja bio izabran u postupku javne nabave i da je konkurent tužitelj, nejasno je iz kojih razloga onda nije kontaktirao barem NARODNE NOVINE d.d., pri čemu se ne mogu prihvatiti navodi ovog svjedoka da bi ponude ZVIBOR d.o.o. i NARODNIH NOVINA d.d. – bile neutemeljene jer "obje ove tvrtke ne mogu dokazati da su ovu robu imale na lageru", kao i navod tužitelja, direktora tužitelja Romana Gilje da bi se radilo o "podmetanju".

47. Ocjenom ovih iskaza svjedoka i tužitelja kao stranke i u njihovoj međusobnoj vezi, kao i u vezi s uvidom u dokumentaciju iz postupka javne nabave, razvidno je da je među strankama ugovorena isporuka tonera, prvenstveno u originalu, te je prvenstvena obveza tužitelja bila da dobavi originale Robe, tj. tonera, ali isto tako je dobavljač, ponuditelj, tj. tužitelj očito mogao isporučiti i jednakovrijedan toner drugog proizvođača uz navedeni uvjet, tj. prilaganje pisane suglasnosti proizvođača za alternativni artikl, o dopustivosti korištenja u uređajima proizvođača - pa su navodi tužitelja da bi bio u obvezi dostaviti jedino original predmetne robe, tj. tonera i da se u natječajnoj dokumentaciji to tako navodi, tj. da bi ta činjenica proizlazila iz samog troškovnika na l. 39-41 spisa jer se u koloni "jednakovrijedno" – ne navodi naziv proizvođača i da nije ni nudio alternativne jednako vrijedne proizvode - neosnovani, te je razvidno, upravo iz dokumentacije iz postupka javne nabave i Ponude na l. 39-41 spisa - da je tužitelj mogao dostaviti odnosno isporučiti po narudžbi br. 3 i narudžbi br.

6 – i tonere "jednakovrijedne", odnosno tonere drugog proizvođača (uz pisanu suglasnost proizvođača).

48. Tužitelj je stava da se trebalo raditi samo o originalima, te nije protivno čl. 219 ZPP-a niti dostavio dokaz da bi pokušao tražiti od dobavljača i isporučiti tuženiku jednako vrijedne tonere, a tuženik je dostavu ponudu br. 16-06/14-02 od 16.06.2014.g. tvrtke ZVIBOR d.o.o. Zagreb (l. 49) i ponudu NARODNIH NOVINA d.d. Zagreb (l. 52) za tonere: TONER POSITIVE MINOLTA 8910–203 P-P (RP605Z/RP606Z) ORIGINAL ili jednakovrijedan i TONER NEGATIVE MINOLTA 8910–204 N-P (RP605Z/RP606Z) ORIGINAL ili jednakovrijedan - iz kojih je razvidno da su ovi toneri bili dobavljeni na tržištu (originalni ili jednakovrijedni) pa je stoga tuženik bio ovlašten svojim dopisom od 03.06.2014.g. (l. 10) temeljem odredbe čl. 11. st. 2. Okvirnog sporazuma kojom je određeno da svaka strana može zbog povrede ugovornih obveza druge ugovorne strane raskinuti ovaj Okvirni sporazum pisanom obavijesti s trenutnim učinkom ako druga ugovorna strana u roku od 7 dana od dana dostavljanja pisane obavijesti u kojoj se ta povreda navodi, nastavi s povredom svojih obveza iz ovog Okvirnog sporazuma i/ili pojedinačnog ugovora o javnoj nabavi robe koja roba je predmet ovog Okvirnog sporazuma i/ili ne ukloni posljedice nastale povrede – raskinuti ovaj Sporazum, jer je tuženik dopisom od 15.05.2014.g. (l. 9) upozorio tužitelja na potpunu isporuku robe prema Narudžbenici br. 3 od 14.03.2014.g. i na isporuku robe prema Narudžbenici br. 6 od 28.04.2014.g., prema kojima je kako je razvidno iz tog dopisa – rok isporuke bio 3 dana: "...- Tvrtka Dinarid d.o.o. nije izvršila potpunu isporuku robe temeljem Narudžbe br. 3. naručene 14. ožujka 2014. godine, odnosno nije do 15. svibnja 2014. dostavila stavke 4. i 5. navedene u specifikaciji narudžbenice. Rok isporuke naveden u narudžbenici je 3 (tri) dana; - Tvrtka Dinarid d.o.o. nije izvršila isporuku robe temeljem Narudžbe br. 6. naručene 28. travnja 2014. godine, do 15. svibnja 2014. Rok isporuke naveden u narudžbenici je 3 (tri) dana;", te je tuženik tužitelju ostavio dodatni rok od 7 dana radi postupanja, kako su same stranke i ugovorile čl. 11. st. 2. Okvirnog sporazuma, a čime je tuženik postupio i u skladu s odredbom čl. 362. Zakona o obveznim odnosima (ZOO-a) NN 35/05, 41/08, kojom odredbom je određeno da kada ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispunji svoju obvezu, a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje (st. 1.), ali ako vjerovnik želi raskinuti ugovor, mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje (st. 2.) i ako dužnik ne ispunji obvezu u naknadnom roku, nastupaju iste posljedice kao i u slučaju kad je rok bitan sastojak ugovora (st. 3.), a ovdje su ispunjene pretpostavke za raskid ugovora i u slučaju kada bi se radilo o roku kao bitnom sastojku ugovora, prema čl. 361. st. 2. i 3. ZOO-a: vjerovnik može održati ugovor na snazi ako nakon isteka roka, bez odgađanja obavijesti dužnika da zahtijeva ispunjenje ugovora (st. 2.), te kad je vjerovnik zahtijevao ispunjenje, pa ga nije dobio u razumnom roku, može izjaviti da raskida ugovor (st. 3.).

49. Pri tom, činjenica što tuženik u trenutku izjavljivanja raskida sporazuma nije platio tužitelju potraživanje po ranije isporučenoj robi, na koju činjenicu se pozivao tužitelj u smislu čl. 358. st. 1. ZOO-a kojim je određeno da u dvostrano obveznim ugovorima nijedna strana nije dužna ispuniti svoju obvezu ako druga strana ne ispunji ili nije spremna istodobno ispuniti svoju obvezu, osim ako je što drugo ugovoreno ili zakonom određeno, ili ako što drugo proistječe iz naravi posla - jer ovdje upravo drugo proizlazi iz prirode posla, s obzirom da tuženik u svom radu neprestano koristi upravo predmetnu ugovorenu robu, tonere, te bez njih ne može poslovati i obavljati svoju funkciju nacionalne knjižnice, te se ovdje i ne radi o klasičnom dvostrano obveznom ugovoru i obvezi istodobnog ispunjenja s obzirom na ugovaranje isporuke predmetne robe u određenom dužem razdoblju na koje je i sklopljen ugovor (po pojedinačnim narudžbenicama) a što je razvidno i iz ugovorenih kratkih rokova isporuke pa se ovdje

ne može primijeniti čl. 358. ZOO-a o istodobnom ispunjenju (iako je tuženik kao korisnik državnog proračuna dužan paziti na redovito plaćanje), a osim toga, u času podnošenja predmetne tužbe - potraživanje tužitelja je bilo plaćeno u cijelosti, i to dana 30.04.2015.g. - glavnica od 76.196,25 kn, a dana 26.05.2015.g. plaćene su zatezne kamate i posebne naknade zbog kašnjenja u plaćanju računa.

50. Stoga je tužbeni zahtjev upravljen na utvrđenje nezakonitim raskida Okvirnog sporazuma odbijen kao neosnovan, temeljem čl. 11. st. 2. predmetnog Okvirnog sporazuma i čl. 362. ZOO-a, a također je odbijen i zahtjev za naknadu štete u konačno zahtijevanom iznosu od 10.923,49 EUR / 82.303,00 kn s obzirom da je tuženik osnovano izjavio raskid Sporazuma, kako je to prethodno navedeno, a osim toga, tužitelj je ovaj iznos potraživao prema podacima samog tuženika o količinama robe – tonera, naručenim u razdoblju od 03.06.2014.g. pa do 21.10.2015.g. (l. 109-110), tj. do datuma isteka ugovorenog trajanja Sporazuma, no protivno čl. 219 ZPP-a tužitelj nije dostavio dokaz o vrijednosti ove robe, a koju vrijednost potražuje u navedenom iznosu kao izmaklu korist, a osim toga, tužitelj nije protivno čl. 219 ZPP-a dostavio niti dokaz o visini rashoda, tj. troškova koje je imao u ovom razdoblju jer izmakla korist predstavlja iznos ukupne dobiti umanjen za troškove na ime poreza, isplaćenih plaća i drugih rashoda.

51. Sud je odbio tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, no ipak treba reći da je tužitelj zatražio naknadu štete za razdoblje od raskida ugovora do datuma isteka Okvirnog sporazuma, a istovremeno je tražio i utvrđenje nezakonitim raskida Okvirnog sporazuma, što je proturječno jer ukoliko traži naknadu izmakle koristi za cijelo razdoblje do isteka Sporazuma, tada taj Sporazum niti ne želi održati na snazi pa u takvoj situaciji, tužitelj ne bi imao niti pravni interes za tužbeni zahtjev upravljen na utvrđenje nezakonitim raskida Okvirnog sporazuma (čl. 187. st. 2. ZPP-a).

52. Tuženik je imao trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 EUR (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 138/23), sastava podneska od 22.03.2016.g, sastava podneska od 23.03.2017.g., te sastava podneska od 27.04.2017.g. u iznosu od po 500,00 EUR (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 138/23) - obrazloženi podnesci, zastupanja na ročištu 17.03.2017.g., 12.04.2017.g., 13.09.2017.g., u iznosu od po 500,00 EUR (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 138/23) – prema vrijednosti predmeta spora od 22.381,05 EUR iz tužbe, zastupanja na ročištu 19.10.2017.g., te 29.03.2019.g. u iznosu od po 50,00 EUR – prema vrijednosti predmeta spora od 10.923,49 EUR iz podneska tužitelja od 19.10.2017.g. – odgoda prije početka raspravljanja (tbr. 9 toč. 5. odvj. tar. NN 138/23), zastupanja na ročištu 07.11.2017.g., 27.06.2024.g. i 25.11.2024.g. u iznosu od po 200,00 EUR (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 138/23), pdv-a 25% u iznosu od 1.050,00 EUR, te sudske pristojbe na odgovor na tužbu u potrebnom i plaćenom iznosu od 135,11 EUR, te je tuženiku ovaj trošak dosuđen temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a.

53. Trošak sastava podneska od 26.09.2017.g. i podneska od 03.11.2017.g. tuženiku nije dosuđen jer isti nije bio potreban sukladno čl. 155 ZPP-a, s obzirom da tuženik u njima ponavlja već ranije iznesene navode.

U Zagrebu, 09. siječnja 2025.g.

Sudac:
Mirna Panjan

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude.

Broj zapisa: **9-30871-c5353**

Kontrolni broj: **06449-b61f6-8ab76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRNA PANJAN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.